INDEX LIBRORUM, METRORUM AC DISTINCTIONUM.

LIBER PRIMUS.

Querelæ Ecclesiæ de misero suo statu ante Concilium Constantiense.

Metrum I. Ecclesia recolit status sui primævi sereniorem fortunam.

Metrum II. Deplorat Ecclesia casum primi sui status, & impense dolet, Papam, Cardinales, & alios Ecclesiæ Prælatos, circa tempora Concilii Constantiensis omnes vitio SIMONIÆ infectos.

Metrum III. Ecclesia deplorat humanum genus, quod degenerarit ultra omnem naturam cæterarum creaturarum.

Metrum IV. Ecclesia invitat creaturas omnes ad deplorandum illius tempestatis corruptionem publicam.

Metrum V. Ecclesia pristina & meliora sua fata, sincerioremque suam in fide ac religione conditionem, ex Salomonis imaginibus in Cantico Canticorum repetit ac decantat.

Metrum VI. Ecclesia conqueritur de dilato Dei auxilio in isti temporis calamitate.

Metrum VII. Ecclesia anhelat ad opem sibi à Christo ferendam in publica illius ætatis miseria.

Metrum VIII. Ecclesia enixius implorat Christum, qui præsentibus malis medeatur.

Metrum IX. Tristes Ecclesia canit elegias, quibus suam illa ætate in corruptione publica miseriam deflet.

Prosa libri Primi. Pares Ecclesia lacrymas fundit.

Distinctio I. Ecclesia figurâ Caini & Abelis pingit statum suum geminum, sinceriorem in Abele, & corruptum in Caino. Et dolet, se in præsenti ista corruptione publica pravam Caini indolem referre.

Distinctio II. Ecclesia Cainiticam suam conditionem tempore nefandi illius schismatis graphice pingit, & corruptissimos eosque continuos illius seculi mores aperte designat.

Distinctio III. Queritur Ecclesia, se per tres Pontifices schismatos, Johannem XXIII. Gregorium XII. & Benedictum XIII. ante Concilium Constantiense misere laceratam, ut nesciret quam sequeretur partem, aut quo se verteret.

Distinctio IV. Infaustum illud trium Pontificum disfidium, ex justa vindicta divina ob publicam impietatem ortum, devotis precibus deprecatur Ecclesia.

LIBER SECUNDUS.

Solatia Christi, de spe, infandi illius in Ecclesia schismatis per SIGISMUNDUM IMPERATOREM extinguendi.

Metrum I. Christus solatur Ecclesiam communi fatorum exemplo, quod, uti infortunia & pericula multis sæpe contingant, ita & cum sereniori fortuna eadem mox permutentur.

Metrum II. In memoriam Ecclesiæ revocantur pristina in antiquis malis solatia.

Metrum III. Per SIGISMUNDUM IMPERATOREM dissidia illa in Ecclesia iri compositum, læta voce promittitur.

Prosa libri Secundi. Solatia superiora illustrantur.

Distinctio I. Ex Adami lapsu fons omnis mali derivatur. Ex Christi redemptione omnis salutis principium repetitur. Quam verò sub tribus Pontificibus tunc dissidentibus Ecclesia Christi passa sit injuriam, pingitur exemplo Caini Abelem occidentis, & Synagogæ Judaicæ Ecclesiam Christi persequentis.

Distinctio II. Ecclesiæ & adversantium aut illam distrahentium contraria indoles magis illustratur, Abelis & Caini figuris clarius explicatis.

Distinctio III. Ecclesiam manere Christi Ecclesiam, etiamsi nullus existat Papa, de-

demonstratur. Imò nec duos vel tres Papas simul existentes obstare, quo minus Ecclesia maneat Christi Ecclesia. Papam posse vel sponte Papatu cedere, vel removeri.

Distinctio IV. Ecclesiam esse & manere Christi Ecclesiam, etiamsi nullus Papa existat, confirmatur.

Distinctio V. Publicorum illorum in Ecclesia malorum causæ commemorantur. Justo Dei judicio, ob Præsidum quoque Ecclesiæ peccata, plebem unà cum Magnatibus dissidiis illis publicis jactari.

Distinctio VI. Alia & proximior causa infandarum illarum in Ecclesia turbarum & diri schismatis notatur: Plebis Romanæ, Pontificis electionem sibi arrogantis, & Italum aut Romanum poscentis, tumultus & furor, & demagogorum fraudes & doli, qui plebi succenturiarentur. Recenseturq; tota schismatis historia usque ad Johannem XXIII. breviter.

Distinctio VII. Distinctius recensentur publicorum malorum incrementa tempore illius schismatis, per longam Pontificum illorum seriem. Ambitio præsertim & Simonia illorum perstringuntur.

Distinctio VIII. Publicam morum emendationem viam esse ad unionem, monetur. Promittitur illa ex IMPERATORE SIGISMUNDO. Quadriginta annorum corruptio publica multis & appositis pingitur figuris. Meliorum ex SIGISMUNDO fatorum auguria repetuntur.

LIBER TERTIVS.

Sollicita Ecclesia de apto publicorum malorum remedio, de quo fere desperat, ob infandam morum corruptionem.

Metrum. Ecclesia denuo obsecrat Christum, qui malis medeatur.

Prosa libri Tertii. Illustratur Ecclesiæ sollicitudo de apto malis publicis medendi remedio.

Distinctio I. De difficultate & periculis, malis istis publicis medendi & schisma tollendi, queritur Ecclesia.

Distinctio II. Immedicabile, ante Concilium Const. radicatum Simoniæ malum graphice depingitur.

Distinctio III. Fastus & arrogantia ante Concil. Const. in Clero, ut & in Papa, Cardinalibus & Episcopis nimia pompa, perstringuntur.

Distinctio IV. Acceptio personarum damnatur, dum indigni ad officia & beneficia olim evecti, digni postpositi.

Distinctio V. Prælatorum ante Concilium Constantiense tyrannis & sacrilegia taxantur.

Distinctio VI. Imperii Romani ante Concilium Const. per Pontifices enervatio, gladius Imperatori extortus & Pontificibus vindicatus, vivis pinguntur coloribus.

Distinctio VII. Ignorantia Præsidum Ecclesiæ ante Concil. Constant. cum dolore describitur.

Dist. VIII. Variæ circa illud tempus ortæ sectæ, Conradi Fabri, Wiclefi, Hussi, & Hieronymi Pragensis, commemorantur.

LIBER QVARTVS.

Concilium congregandum aptissimum malorum tollendorum remedium sollicitæ Ecclesiæ subministratur.

Metrum. Solatia Christi Ecclesiæ data, ad serenam emendationis spem.

Prosa libri quarti. De Concilii ope in corruptione publica.

Distinctio I. De primis Ecclesiæ schismatibus, concilii beneficio sublatis.

Distinctio II. De quatuor conciliis œcumenicis, olim habitis.

Dist. III. De schismatibus variis in prima Ecclesia, iisque extirpatis per Concilia.

Dist. IV. De schismatibus Pontificum Romanorum usq; ad seculum XIV.

Distin-

Dist. V. De schismate seculi XIV. tempore Johannis XXIII.
Dist. VI. Sigismundus Imperator ob Conc. Const. convocationem extollitur.
Dist. VII. Simonia & indulgentiarū venundatio in Conc. Const. tollēda speratur.
Dist. IIX. Fastui Prælatorum remedium à Sigismundo iri quæsitum monetur.
Dist. IX. Acceptioni personarum & in distribuendis officiis Ecclesiasticis inæqualitati remedium à Sigismundo expectatur.
Dist. X. Tyrannidem Prælatorum esse mulctandam asseritur.
Dist. XI. De Sigismundi Imperatoris Majestate. De Episcoporum Germaniæ singulari jure. De Episcopis Italiæ, ut & utrorumque differentia.
Dist. XII. De variis circa tempora Concilii Const. hæreticis, inprimis Wiclefo. Quibus in Concilio Constantiensi sit obviam eundum.
Dist. XIII. De Conrado Smet, in oppido Thuringiæ Sangerhusen, ejusque novis dogmatibus ante Concil. Const.

LIBER QVINTUS.

De prægrandibus obstaculis in Concilio Constantiensi.

Metrum. Ecclesiæ dolor ob discrimina publica.
Prosa libri V. Ingentes scrupuli Concilio Const. injecti recensentur.
Dist. I. De electione Gregorii XII.
Dist. II. Epistola Gregorii ad Benedictum XIII. seu Petrum de Luna.
Dist. III. Literæ Gregorii ad Sigismundum Imperat. & AntiCard. Petri de Luna.
Dist. IV. Epistola Benedicti XIII. ad Paulum de Ursinis, de unione sarcienda.
Dist. V. Epistola responsoria Benedicti XIII. ad Greg. XII. pro reparanda unione.
Dist. VI. Epistola Petri de Luna ad Cardinales Gregorii: Et Cardinalium Petri de Luna ad Cardinales Gregorii, de unione redintegranda.
Dist. VII. De constituta Synodo Gregorii XII. & Benedicti XIII. in urbe Savona. Deque Gregorii XII. excusatione aut tergiversatione.
Dist. VIII. Epistola Benedicti XIII. ad Gregorium XII. qua ob tergiversationem Gregorium corripit.
Dist. IX. Metuitur de Concilio Constantiensi, ut quid in eo fiat, aut concludatur de unione ac reformatione.
Dist. X. De infausto Concilii Pisani exitu, in quo pro uno Papa constituendo tria emersere capita.

LIBER SEXTVS.

De arduis rebus in Concilio Constantiensi gestis.

Metrum. Ut Christo, reformationem in Concilio Constantiensi promittenti, habeatur fides, veracibus credendum esse cantatur.
Prosa libri sexti. Spes emendationis publicæ in Concilio Constantiensi, confirmatur.
Dist. I. Promittitur totius religionis reformatio, in Concil. Const. instituenda.
Dist. II. Felicior eventus Concilii Constantiensis ratione unionis promittitur, quàm in Concilio Pisano.
Dist. III. Quod rite & prudenter convocatum sit Concilium Constantiense per Imperatorem Sigismundum & Johannem XXIII. Papam.
Dist. IV. Quæ pompa Johannis XXIII. Papæ, & quæ Majestas ac sagacitas Imperatoris Sigismundi, Constantiam ad Concilium venientium.
Dist. V. Qui Electores, Duces, ArchiEpiscopi, Episcopi, Patriarchæ, cum infinito nobilium ac doctorum numero ad Concilium Const. confluxerint.
Dist. VI. De præclaro ordine Conc. Const. in quatuor nationes distributi.
Dist. VII. Quomodo Papa Johannes XXIII. obtulerit cessionem Papatus sui in Concilio Const.
Dist. VIII. De Imperatoris Constantinopolitani & Ecclesiæ Græcæ Legatis ad Concilium Const.

Dist.

Dist. IX. Protestatio Gregorii XII. apud Regem Romanorum, qui paratus sit ad probanda omnia pacis ac unionis media.
Dist. X. De abdicatione Gregorii XII. spontanea à Papatu, & Cardinalitia post eam dignitate.
Dist. XI. De damnatis in Concilio Const. dogmatibus Johannis Hus & Hieronymi Pragensis, & Johannis Parvi, Theologi Parisiensis.
Dist. XII. De Hieronymi Pragensis recantatione in Concilio Constantiensi.

LIBER SEPTIMVS.

De Periculis, causis dubiis ac ancipitibus in Concilio Constantiensi.

Metrum. Querela Ecclesiæ de periculis novis in Concilio redeuntibus.
Prosa libri Septimi. De magnis, arduis ac difficilibus fatis & momentis quibusdam, in Concilio Const. incidentibus.
Dist. I. De Johanne XXIII. qui post resignationem turpi fuga salutem quæsivit, pristinam dignitatem Papalem affectans.
Dist. II. De auxilio Ducis Austriæ Frederici, Joh. XXIII. à Conc. fugienti lato.
Dist. III. De Joh. Hus, qui ab incendio pro Martyre ab asseclis in Bohemia cultus.
Dist. IV. De Hieronymo Pragensi, suam revocationem in Concilio factam in Concilio iterum retractante.
Dist. V. De expectati in Concilio Const. Regis Arragonum Ferdinandi obitu: Et de Legatis ejus moras nectentibus.
Dist. VI. De Petri de Luna s. Benedicti XIII. Concilium Const. eludendi artibus.
Dist. VII. De Sigismundo Imperatore, è Concilio Const. in Galliam & Angliam digresso, pacis concilindæ gratia.
Lugubre carmen Ecclesiæ in absentem à Concilio Regem Sigismundum, pacis restaurandæ causa in Galliam & Angliam digressum.
Dist. VIII. De discordia inter Cardinales & alios nationum Prælatos in Concilio Constantiensi suborta.

LIBER OCTAVVS.

De difficillimis ac intricatissimis negotiis, in Concilio Constantiensi tandem compositis & confectis.

Metrum. De spe meliorum Ecclesiæ fatorum in Concilio Const.
Prosa libri VIII. De arduis rebus in Concilio transactis ipsoq; Concilii Const. fine.
Dist. I. De Johannis XXIII. Pontificis in Concilio Constantiensi à sede Papali deturbati ac dejecti miseris fatis.
Dist. II. De Friderici Austriæ Ducis, profugi ac exautorati Papæ Johannis XXIII. infelicis protectoris, adversa fortuna.
Dist. III. De supplicio, animositate ac devotione Hieronymi Pragensis, in Concilio Const. exusti.
Dist. IV. De impenso Alphonsi, Arragoniæ Regis, in pacem ac unionem studio, ejusque missis ad Concilium Constantiense legatis.
Dist. V. De Petri de Luna s. Benedicti XIII. artibus, fraudibus, ac misera conditione.
Dist. VI. De Petri de Luna incorrigibili pertinacia, qui ad Papatus resignationem nullo modo adduci potuit.
Dist. VII. Petrus de Luna ad generale Concilium Constantiense per edictum Concilii publicum citatus.
Dist. IIX. Petrus de Luna contumax in Conc. Const. à sede Papali dejectus.
Dist. IX. De Sigismundo Imperatore, ex periculoso itinere ad Const. Conc. reverso. Cujus in Eccles. & publicam tranquillitatem merita commendantur.
Dist. X. Sigismundi Imper. elogia. Sigismundi ex Concil. Constant. triumphus. Lætus Concilii Constantiensis eventus. Ultima Ecclesiæ epinicia in laudem Sigismundi Imperatoris.

THEO-